

Knižka HAMÍK, 4. díl, je již v tiskárně

Tady je pro ochutnání pár stránek:

Sinus generátor 700 Hz

Resistor

10	1 kus
47	1 kus
680	3 kusy
1k5	2 kusy
68k	1 kus
22k	1 kus
10k	1 kus
4k7	4 kusy
100k	1 kus
470k	1 kus
82C48	2 kusy
Repro	8 - 50 Ohm
Jack 3.5mm	1 ks
Baterie	9 V
Konektor k kabe	RS-TC
Plášť	6003
Krabička	1 ks
Vodíče	1 kus
Krabička s vlnou	3D tisk
Vlny	do pláště

Petr Kospach, OK1VEN

59

Trocha legrace neuškodí

Albert Einstein kdysi prohlásil:
Obávám se dne, kdy vývoj technologie předčí vzájemné lidské vztahy. To potom svět bude mít GENERACI IDIOTŮ.

Den, kterého se obával Einstein je už možná tady.
Obrázky ilustrují citát A. Einsteina.
Na druhou stranu, z jiného úhlu pohledu můžeme radostně konstatovat, že všichni na světě jsme najednou radioamatéři!

Posezení při kávičce Den na pláži
Sledování sportovního zápasu Večere s přáteli

https://www.gymtri.cz/wp-content/uploads/2016/07/Einstein_s_Forecast.pdf

215

◀ Toník vyrobil model elektromotoru podle knížky **Malý Edison**

Mírovo Wagnerovo kladívko ▶

Míra pracuje na laserové střelnici ▼

149

SOTA - Summits On The Air - Vrcholy v éteru - 7. část

◀ Pro 145 MHz jsem vyzkoušel skládací anténu HB9CV, původně určenou pro Radiový orientační běh (Hon na lišku). Zisk má srovnatelný s 3-4 prvkovou anténou YAGI. Rozložená se do tlumoku pohodlně vejde. Mezi HAMy se tehdy (byl rok 2010) vyskytovala ještě v nemalem množství.

▲ Původní kablík jsem po jednoduché úpravě nahradil konektorem SMA ▲

▲ Ve firmě Carp System jsem koupil 4m teleskopickou, laminátovou, podběrákovou tyč, zhotovil jsem kotevní destičku, napínací a kotevní kolků.

▲ Petr, OK1VEN, anténu naladil a proměnil anténním analyzátozem MFJ-259B. Zjistil, že CSV je Z.O.

86

Jak to doopravdy bylo
okolo prvního experimentu s rádiovými vlnami v lidské historii, viz seriál **Objekt úžasné rádiové vlny:**

Tak si představte, Frau Winklhöfer, přišel za mnou šákej pán, v redingotu, a že prej abych mu něco vyrobil. Chtl po mně železný dráty, v dílkách vod jedny stopy až do tří stop, ale né fšecky stejny, ale po jednom palci vodstupňovaný. A na konce že prej chce přivařit železný kulčky, průměr půl palce. Kde je mám hnet tak vzít? A že prej aby to bylo co nejchlejc hotový. Že prej na tom záleží pokrok lictva či co, von rek.

Mně je nějaké pokrok lictva ukradené, hlavně gdyž zaplatí, že jó. Vod kamaráda sem sehnal kule do muškety, nejsou železný, ale volový, ten pán to stejnak nepozná. Maj asi tři štvrté palce v průměru.

Tak sem mu to vyrobil, von si pro to za dva dni přišel, a hned jak to skouk, tak popad jednu tu tyčku s koulema, a začal ji vohejbat přes voj našeho Lajtrwagn. A hned chtl, abych mu takhle fšecky ty dráty navohejbal, a aby prej mezi téma koulema byla docela malá mezírka. To sou věci Frau Winklhöfer, víte? Čím se takový nábl páni baví? Nemaj co dělat a bavěj se takovejma nesmyslema!

Pán vodošel, dobře zaplatil, to jó, vickrát sem vo ňom neslišel. Že prej nějaké pokrok lictva, zlatý voči!

Johann Mueller, kovář a podkovář v Karlsruhe, A.D. 1886 & -DPX-

218

Přibývají divoká uskupení balvanů, porostlých mechem. Vypadají jako kulisy z pohádky o Ježibábě ▶

Musel jsem dávat pozor, abych mezi balvany nenechal nohu.

Toto je vrchol Velké skály. ▶ Je zde jakýsi zárodek nouzového přístřešku. Na stromě ve schránce je vrcholová kniha.

Na další obrázek nebyl čas, Slunce právě zapadlo a do Příbrami bylo ještě daleko. Udělal jsem proto rychle 6 spojení v pásmu 40 m a stanoviště zlikvidoval. Do Příbrami jsem na kole dorazil za hustého prvozu na silnicích, 2 hodiny po západu Slunce, již za úplné tmy. Přístě musím svoji expedici lip naplánovat. -DPX-

80

Knižky objednávejte na dpx@seznam.cz, částku 230 Kč posílejte na účet č. 3123029173/0800.

Projekt TALENT HAMÍK a pistolová páječka se spínaným zdrojem

Klasické transformátorové pistolové páječky všichni dobře známe. Jsou poměrně levné, hřejí prakticky ihned, délkou zmáčknutí spínače lze zhruba regulovat teplotu, pájecí hrot je smyčka z běžného měděného drátu a jeho tloušťkou, délkou a tvarem (např. pro odpájení integrovaného obvodu) lze realizovat řadu úkolů podle potřeby.

Hlavní nevýhodou transformátorové páječky je její poměrně značná hmotnost.

Co kdybychom se pokusili vyvinout páječku, která by si uchovala výhodné vlastnosti páječky transformátorové a přitom byla lehká? Měla by spínaný zdroj, elektronika by byla pro začátek umístěná v pouzdře od transformátorové páječky. Výkon by stačil do 50 W.

Ujme se někdo z mladých čtenářů HK (za pomoci zkušeného lektora) tohoto nápadu? Mohl by to být jeden z projektů do nejbližšího ročníku některé ze soutěží vědeckotechnických projektů mládeže.

A lektor dostane od redakce HAMÍK zajímavou finanční odměnu.

-DPX-

SOTA - Summits On The Air - Vrcholy v éteru - 24. část

Vrážky, 577 m, OK/ST-029, 2 body.

Vrážky jsem dobýval v roce 2010 natřikrát:

- 19. prosince
- 27. prosince
- 31. prosince

Na SOTA web jsem dal anonci, že kolem poledne budu vysílat na 7,032 MHz.

Obec Kytín, 3 km pod Vrážkami ►

◄ Cesta vede přímo k vrcholu.
Na hřebenech Brd je běžkařský ráj.

Křižovatka v lese ►

(Ten pán není jednohý invalida,
ale běžkař, který mění směr.)

◄ Označení vrcholu jsem nenašel,
jen na stromě jakousi plastovou značku.

Počasí pohodové,
pár stupňů pod nulou, bezvětrí.
Na 7 MHz byl závod (taky jsem
si to mohl zjistit předem).
Přešel jsem proto na 10,116 MHz.
Jenže protistanice se dnes
jaksi nekonaly.

◄ Dovolal jsem se jen
do Běloruska, na stanici EW80,
dostal jsem report 559.

Ostatní stanice mě ale nebraly
na vědomí. I když jsem do klíče
bušil hodinu a půl. Zřejmě byly
všechny zaneprázdněny závodem.

Výsledek mé Předvánoční SOTA expedice byl žalostný:

Ušel jsem 6 km s převýšením 150 m, ale jen s jedním jediným spojením, takže nula bodů. Není každý den posvácení. Vydám se tam ale určitě ještě jednou. Jako když provazolezec spadne, tak jde na lano znovu. Aby v něm nezůstal hořký pocit neúspěchu.

Vracel jsem se domů přes Kytín.
◀ Mají tam pěkný Domov důchodců,
zajímavá perspektiva pro budoucnost.

Telekomunikační věž na Malé Svaté Hoře ►
má odhadem výšku asi 30 m.
Takovou mít doma na zahradě! (Tedy, kdybych tu zahradu měl.)

V restauraci na Malé Svaté Hoře
jsem si pro útěchu dal halušky.
Nic moc, zato byly drahé.

Kaple z doby, kdy se konala
pěší procesí z Prahy
na Svatou Horu u Příbrami.

Druhý pokus jsem uskutečnil po osmi dnech. Jenže jsem udělal gastronomickou chybu a ráno se najedl a napil studeného. Navíc, když jsem dojel busem na zastávku Průmyslová zóna u Dobříše a čekal na spoj do Mníšku pod Brdy, bus mi nezastavil. Prostě jsem na něj nemávnul, což jsem měl. Byla mi zima a všechno mě přestalo bavit. Vzdal jsem to a jel domů.

Třetí pokus jsem udělal za další čtyři dny, na Silvestra. Sice jsem zapomněl na fotoaparát, ale na Mníšek jsem busem dojel. Tam jsem si vzal taxíka (byl jsem trochu v časovém presu) a ten mě dopravil k chatové kolonii Na Rovínách. Dál jsem šel 2 km, část pěšky a část na sněžnicích. Došel jsem přesně na to samé místo na vrchu Vrážky jako při prvním pokusu, vztyčil anténu a udělal 18 spojení na 7 MHz. Hned jsem měl jinou radost ze života.

Po návratu do Mníšku (opět taxíkem) jsem navštívil místní vinotéku a na oslavu završení prvního ročníku mé aktivity v SOTA projektu jsem si koupil láhev červeného suchého, Wine from Chile.

-DPX-

